

Sygn. akt II CSK 375/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Bogumiła Ustjanicz (sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa Parafii Rzymskokatolickiej p.w. [...] w R.  
przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Regionalnej Dyrekcji  
Lasów Państwowych w [...]

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 czerwca 2016 r.,

skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 5 marca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**umarza postępowanie kasacyjne.**

## UZASADNIENIE

Powódka domagała się, w ramach roszczeń związanych z bezprawnym przejęciem jej nieruchomości, przyznania od Skarbu Państwa - Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w [...] odpowiednich nieruchomości w zamian za wskazane i opisane w powołanej księdze wieczystej nieruchomości, ewentualnie przywrócenia jej tych nieruchomości, stanowiących obecnie działki o numerach [...]1 i [...]4, ewentualnie zasądzenia kwoty 150 000 zł tytułem odszkodowania.

Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 28 marca 2014 r. przywrócił powódce własność nieruchomości położonej w R., stanowiącej działki o numerach [...]1 o powierzchni 0,16 ha i [...]4 o powierzchni 4,42 ha, dla których prowadzona jest księga wieczysta przez Sąd Rejonowy w K. IX Wydział Zamiejscowy w Ś. nr [...], w której obecnie jako właściciel wpisany jest Skarb Państwa – zarządca Lasy Państwowe Nadleśnictwo B..

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w [...], po rozpoznaniu sprawy na skutek apelacji pozwanego, oddalił apelację.

Pozwany w skardze kasacyjnej powołał podstawę naruszenia przepisów prawa materialnego, domagał się uchylenia wyroku Sądu Apelacyjnego i uwzględnienia apelacji przez oddalenie powództwa.

W piśmie z dnia 13 czerwca 2016 r. reprezentująca pozwanego Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa cofnęła skargę kasacyjną, powołując się na zawartą przez strony ugodę.

Sąd Najwyższy zważył:

Cofnięcie skargi kasacyjnej jest dopuszczalne i nie wymaga zgody drugiej strony. Nie podlega także kontroli sądu, ponieważ nie przewidują jej przepisy o skardze kasacyjnej ani nie uzasadnia jej cel i istota tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 sierpnia 1997 r., I CKN 257/97, niepubl.; z dnia 3 września 1998 r., I CKN 820/97, OSNC 1999, nr 2, poz.40; z dnia 4 lipca 2002 r., I CKN 851/00, niepubl.; z dnia 17 października

2008 r., I CSK 552/07, niepubl. z dnia 9 października 2013 r., V CSK 444/12, niepubl.; z dnia 5 lutego 2014 r., III UK 131/13, niepubl.).

Zgodnie z art. 398<sup>21</sup> k.p.c., jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji, a w tej sytuacji procesowej art. 391 § 2 zdanie pierwsze i art. 355 § 1 k.p.c. Cofnięcie skargi kasacyjnej obejmuje rezygnację z kontynuowania postępowania i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego na podstawie art. 355 § 1 w związku z art. 391 § 2 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

aw

aj